

NARO

3. Olağan Bildiri

Mart 2002

Ağır ve gurur verici sorumluluğunu anlamak istemeyenlerin bile görmezden gelemediği tavizsiz bir ciddiyetle omuzlarımızda taşıdığımız asil eylemlerimizin kitlelere ulaşma süreci içinde olduğu şu günlerde oluşumumuzun genel tavır ve ilkelerine dair bize verdiğiniz tüm içten destek ve olumlu-olumsuz bütün eleştirileriniz için teşekkür ederek başlamak istiyoruz söze. Geçtiğimiz altı ay boyunca verdiğimiz cansiperane mücadelenin yarattığı etkiden doğan tüm somut ve soyut tepkiler ve bu tepkilerden doğan etkileşimlerin tüm dahili ve harici uzantıları bizleri samimi heyecanımız ve şevkimizle baş koyduğumuz bu mukaddes yolda daha da büyük bir imanla ilerlemeye teşvik ediyor.

Hepinizin takdir edeceği üzere, örgüt varolageldiğinden bu yana kendi başına yürümeye mecburdur ve bu da görevlerin yerine getirilmesine bağlıdır. Yerine getirilmeyen görevlerden mütevellit bir eylemselliğin nihilistik çağrışımlardan öte bir mana taşımayacağını duyumsayan her bilinçli bireyin “bir şey yapmalı!” tümcesini sonundaki ünlemi anlamsız bırakmaksızın haykırması, kalan tek dişıyla dünyaları yöneten çağdaş medeniyet canavarına erişmek isteyen bir toplumun gelişim ve ilerleme yolunda katetmesi gereken ilk adımdır.

Bilinmelidir ki, değişim ve gelişim birbirinden farklı kavramlardır. Bu açıdan bakıldığında dünyamız her geçen gün değişmekte; ancak bu değişime uydurulmak istenen gelişim kılıfı mevcut durumun vehametini gizlemek konusunda bir hayli yetersiz kalmaktadır. Siyasi ve sosyolojik bazda vücuda gelen tüm bu olaylar gafil gezen şaşkınların çıplak gözle takip edemeyecekleri bir süratle cereyan etmektedir. Dolayısıyla, çıplaklığı biraz da bilişsel donanımsızlığından kaynaklanan bu bön bakışlar, değişim ile devrim ve gelişim ile evrim arasındaki ilişkiyi de anlayamamaktadırlar. Tabuların yıkılması pahasına katledilen insani değerler, samimiyet örtüsü altında törpülenen incelikler ve evrensel gerçekçilik pahasına yerle yeksan edilen dünyevi doğrular insanlığın tüm tarihi boyunca salt insanlık sıfatı ve

kimliği altında yaşadığı en büyük yıkımın bahtsız simgeleridir. Dünya değiştirilmektedir ve bu değişim insanın özü devrilerek yapılmaya çalışılmaktadır. Her ne kadar “devrim” terimi bizler için de kutsal bir anlam taşısa dahi, söz konusu devrim bizim gerçekleştirmek istediğimiz aydınlık devrimin tam aksine, dünyayı, satın almaktan başka içgüdüğü olmayan ve o içgüdüğün kayıtsız şartsız denetimi altında yaşamaya boyun eğmiş daha da gafil ve daha da şaşkın bireylerle doldurmaya yöneliktir. Dünyanın tüm manevi güzelliğleri domino taşları misali birbirlerine çarparak devrilmekte, devrilen her soyut kalemiz bir başka manevi yıkımın habercisi olmaktadır. Ne var ki, Cenab-ı Hakkın tüm canlılara bahşettiği doğal tekamül sürecinden nasibini almasına izin verilmeyen bireyler, kendilerine diretilen bu sahte gelişimin fabrika mamulü dikensiz gül bahçelerinde birer ilkel bilgisayar oyunu kahramanı misali sahte engelleri aşıp itibar kazandıklarını sanırken, Afrika’daki üçüncü dünya ülkelerinin aç ve sefil insanları, doğanın elinde yontularak en kusursuz şekillerini kazanmakta ve evrimin devrim; mekanik değişimin doğal gelişim karşısındaki mükemmeliyetini hiçbir soluk benizliye kaptırmadıkları maraton birincilikleri, ikincilikleri ve üçüncülükleriyle tüm evrene kanıtlamaktadırlar!

Aslında bizler için de bir uzun maratondur dünyanın ve insanlığın devrilmesine karşı ilan ettiğimiz kendi devrimimiz. Aynı Çin Halk Cumhuriyetinin ulu başbuğu Mao’nun adi çekik göz kafatasçısı şangayşek’e karşı yürüttüğü onurlu mücadele gibi... Kendisi de, asil “Türk” ismine at sırtında yaşayıp çiğ etle beslenen homongoloslardan çok daha fazla layık olan uygar kavim Uygurların soyundan gelen bu yüce liderin açtığı yolda ilerleyen komünist Çin’in bugün geldiği nokta, nice günahsız gençlerin kanlarıyla sulanan Tiananmen meydanına sığmayacak bir yaşanmış efsaneler manzumesi niteliğindedir. Nitekim, bugün Çin hem ekonomisiyle hem de eğitilmiş nüfusuyla dünyanın asıl büyük gücüdür. Satın alınacak mal olmaması sayesinde satın alma güdüğüne gem vurulan bu kendince oruçlu millet, ahlaki ve dünyevi eğitimine beşikten başlanan atılgan gençleri sayesinde Konfiçyus’un yalnızca ucuz politikacıların ağızlarına sakız olan laflar üreten bir geveze olmadığını ve Tao’nun sadece zevk düşküni tembel gafillerin okuması için yazılmış pasif sevişme teknikleri kitaplarına kaynak oluşturmakla kalmadığını tüm dünyaya kanıtlamışlardır. “Yanki Emperyalistleri” bile Başkan Gonzalo’nun ele geçirilmesi için Peru’daki kuklaları olan Fujimori rejimine yardım ederken Çin’e yatırım yapmaktan geri duramamışlardır. Bu yatırımlar neticesinde bugün dünyanın en büyük uçak üreticisi konumundaki Boeing firması neredeyse tamamen Çin’e taşınmış, Nike, Adidas gibi firmalar en büyük fabrikalarını Çin’de açmışlardır. Bugün dünyanın geri kalan emekçilerine oranla çok daha sebatkar bir emek ve çetin bir “pirinç” mücadelesi veren Çinliler bir doktorun bir işçiden şerefli olduğunu yazan tüm çağdaş kitaplara inat, son gülenin iyi güleceğini bildiklerinden mevcut koşullara metanetle sabretmekte ve kimbilir, belki yeniden şaha kalkmak için NARO’nun Çin Seddi’nde yapacağı eylemleri beklemektedirler.

Dünyanın diğer büyük devrimleri göz önünde bulundurulduğunda Çin’deki devrimin uzun soluklu başarısı hemen dikkatleri çekmektedir. Örneğin Rusya’da büyük devrimci Lenin’in üstün kişiliği ve fakir Rus proletaryasının cansiperane mücadelesi doğrultusunda gerçekleştirilen devrim bugün ülkenin mafya tarafından yönetilen bir çocuk pornosu ve kaçak mp3 cd’leri devleti olmasıyla neticelenmiş; Küba’da ise Fidel Castro’nun ilerleyen yaşı karizmasından hiç bir şeyi eksiltmese bile ülkedeki hakça paylaşım rejiminin kendisinden sonra süremeyeceği apaçık anlaşılmıştır. Bunların

yanında, soyadıyla bile Türklük kavramına yeni bir boyut getiren ve tüm çağdaş Anadolu Türklerinin manevi atası olarak milletimize sarı saçın ve mavi gözün de yakışacağını İskandinavlılar dahil tüm evrene kanıtlayan süper önderimiz Mustafa Kemal'in imanlı ruhunun sönmeyen ateşiyle günümüze kadar taşınan Türk devrimi ise maalesef eksik bırakılmış bir devrimdir. Demokrat mı yoksa statükocu mu olması gerektiği konusunda henüz kendisi de kesin bir karar verememiş olan devletimiz atamızın kendisine gösterdiği muasır medeniyetler seviyesini uzun yıllar boyunca o medeniyetlerin uşağı olmak zannettiğinden aynı anda hem siyah hem beyaz olmaya çalışmış ve neticede gri bile olamamıştır. Her şeyin fiyatı artar; insanlarımız et, süt, bez, tuz ve de yakacak alamaz; ve kitap ve kalem ve deftere ve açacağa para harcayamazken; elbette ki bu milletten atamızın istediği kültürel devrimi gerçekleştirmesini beklemek bile abesle iştigaldir. Ak elleri boğum boğum kınalı Anadolu kadınına neredeyse bayram gününde oje sürdürebilecek kadar ilerleyen Türk devrimi işte tam o noktada yöneticilerin gafletinden kaynaklanan bir sekteler dizisine uğramış, başının üstündeki festen kurtulan halkımız düşüncesini zapteden kafesten kurtulamamıştır. Buna kutsal kitabımızın çizdiği şeriat yolundan kitlesel bir pervasızlıkla ayrılışımız da eklenince Cumhuriyet devrimleri, atamızın yüce ruhunu Azrail'in adil ellerine tesliminden sonra büsbütün zıvanadan çıkmış ve eksik kalmıştır.

İşte NARO, bu ve benzeri tamamlanmamış devrimlerin neferi olduğu gibi, devrilen insanlığın yeniden ayağa kalkması için yapılan tüm mücadelelerin de en gözü kara cengaveridir! Türklük bilinciyle şerbetlenmiş imanlı ruhlarımızla tat vermeye çalıştığımız bu laik cumhuriyetin, küreselleşme adı altında sürdürülen kirli materyalist devrime karşı sarsılmadan ayakta durabilmesi için, damarlarımızdaki asil kanda kaynaşan milli evrimimize sahip çıkarak onu sınırlarından arınmış bir dünyanın kardeş halkları arasında hakça paylaşılan zenginlikler içinde en kutsalı haline getireceğimize and içeriz! Gönüller doğrudan, akıllar gerçekten ve gözler duvarlardan esirgenmesin!

Her şey daha güzel bir dünya için!

Nuri Alço Revival Organization, 2002